

מ"ת 25008/11/13 - מדינת ישראל נגד ר. ד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 מרץ 2014

מ"ת 25008-11-13 מדינת ישראל נ' ד.ד. (עציר)

בפני כב' השופט אריאל חזק
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
ר. ד. (עציר)

נוכחים

ב"כ המבקשת - עו"ד רונן בוחניק

המשיב וב"כ עו"ד עמית דויטצ'ר

החלטה

מדובר בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לביהמ"ש ביום 21.1.14, וזאת לאחר שהוגש נגד המשיב כתב אישום בגין ביצוע מעשים מגונים ומעשה סדום במשפחה, ולאחר שביהמ"ש העליון הורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ביצוע מעשים מגונים ומעשה סדום במשפחה.

בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, צוין כי המשיב הינו דודו של הקטין י.ד. יליד 2007. כן צוין בכתב האישום, כי בסמוך לחודש מאי 2013, כיסה המשיב את עיני המתלונן בסדין, נעמד מולו, הוציא את איבר מינו מרוכסן מכנסיו והכניס את איבר מינו לפיו של המתלונן. עוד צוין בכתב האישום כי במועד שתואר לעיל או במועד אחר במהלך התקופה הנדונה, השכיב המשיב את המתלונן במיטה על בטנו, שכב עליו והצמיד בחוזקה את איבר מינו לישבנו של הקטין.

בדיון מיום 19.11.13 הסכים ב"כ המשיב לקיום ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך טען לקשיים בראיות, ובסופו של יום הורה ביהמ"ש על הגשת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן מיום 15.12.13 שהוגש בעניין המשיב, לא בא בהמלצה לשחרר המשיב לחלופת מעצר בבית אחותו ובפיקוח אחותו ואמו.

בהחלטה מיום 22.12.13 קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה ברף גבוה יחסית, אך לא ברף הגבוה ביותר, וכן קבעתי שיש עילת מסוכנות. באותה החלטה הוריתי על שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית אחותו, ד. בדימונה, וכן הוריתי כי כמפקחות על המשיב ישמשו אחותו ואמו של המשיב.

בערר שהוגש על ההחלטה מיום 22.12.13 בבש"פ 8679/13, קיבל כב' השופט שהם מביהמ"ש העליון ביום 1.1.14 את הערר, והורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים. במקביל, קבע ביהמ"ש בהחלטתו, כי אין באותה החלטה כדי למנוע מהמשיב להציע חלופה אחרת שתיבחן ע"י שרות המבחן, ואם תימצא ראוייה והולמת, ניתן יהיה לשקול שחרור המשיב לחלופת מעצר.

לאחר מתן החלטתו של ביהמ"ש העליון, הוגשה הבקשה לעיון חוזר מושא דיון זה, ובה הוצעה חלופת מעצר חדשה.

לאחר קיום דיון בבקשה הוריתי על הגשת תסקיר עדכני של שרות המבחן.

בתסקירו של שרות המבחן מיום 23.2.14, דחה שרות המבחן את האפשרות לשחרר המשיב לחלופת מעצר בבית דודתו בדימונה וזאת לאחר שציין שעפ"י הבנתו, הבינו הערבים שהחלופה המוצעת היא לתקופת מעצר של כ-3 חודשים בלבד, שלאחריה יהיו הקלות משמעותיות ובהמשך מסרו כי אינם יכולים לשמש חלופה לאורך זמן.

לאחר שהתקיים בפני דיון אודות התסקיר מיום 23.2.14, ביקש ב"כ המשיב להורות על הגשת תסקיר נוסף שיבחן חלופת מעצר חדשה, ואכן במועד הדיון הוריתי על הגשת תסקיר חדש.

בתסקירו מיום 11.3.14 ציין שרות המבחן כי חלופה נוספת שהוצעה בפניו, היתה חלופה בבית אחותו של המשיב, ד., בדימונה ובפיקוח האחות בשעות הלילה ובפיקוחם של דודתו ח., בן דודו של המשיב י. ודודתו ג., ביתר שעות היום. בתסקירו דחה שרות המבחן את הצעת המשיב להשתחרר לחלופה האמורה.

בדיון מיום 11.3.14 ביקש ב"כ המשיב לשחרר המשיב לחלופת המעצר, כאשר לדבריו בימ"ש העליון בהחלטתו מיום 1.1.14, קבע כי ברמה עקרונית יש לשחרר המשיב לחלופת מעצר.

לטענת ב"כ המשיב, הערבים המוצעים הינם רציניים ביותר וניתן יהיה להוסיף לחלופה איזוק אלקטרוני.

עוד ציין ב"כ המשיב כי התיק העיקרי בעניין המשיב נקבע להוכחות לעוד שלושה חודשים, עובדה שתחייב מעצר המשיב, אם ייעצר, לפרק זמן ארוך. לדברי ב"כ המשיב, במכלול הנתונים בהעדר עבר פלילי, יש לשחרר את המשיב.

ב"כ המבקשת מצידה התנגדה לשחרור המשיב לחלופת מעצר וציינה בין היתר כי שרות המבחן מתנגד לשחרור המשיב

דין

בהחלטת ביהמ"ש העליון מיום 1.1.14 בבש"פ 8679/13 קיבל כאמור ביהמ"ש את הערר על החלטתי לשחרר המשיב לחלופת מעצר שהוצעה באותה עת וציין כי אינו סבור כי חל כרסום בראיות.

עיון בתסקיר שרות המבחן שהוגש ביום 10.3.14, מעלה כי בתסקיר האמור, שהינו תסקיר מפורט, מציין שרות המבחן כי מדובר בערבים המגויסים לסייע למשיב, אך יחד עם זאת ציין כי מדובר בחלופה שאינה מגובשת דיה ואינה יציבה מבחינת יכולת לתת מענה לצרכיו המיוחדים של המשיב, וזאת לאור דברים שפורטו באריכות בתסקיר.

עוד ציין שרות המבחן, כי להערכתו שחרורו של המשיב, כאשר מצבו הנפשי אינו ברור ותגובותיו למעצר הבית אינן צפויות, יכולים ליצור מתחים ומצוקות אשר לא ברור כיצד ד.-אחותו, הסובלת מבעיות, ומתגוררת בדיור מוגן בשל מצבה, וכן יתר הערבים יתמודדו עמם.

בכלל נסיבות העניין, לאור האמור בתסקירים שהוגשו בפני, מצאתי לנכון לקבוע כי החלופה המוצעת כעת בפני, לא תוכל להוות חלופה ראוייה לשחרור המשיב, ולאור זאת אני מאמץ את תסקיר שרות המבחן ומורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

בית המעצר ינקוט בכל ההליכים הנדרשים על מנת למנוע מהמשיב לפגוע בעצמו ומאחרים לפגוע בו.

החלטה זו תימסר ישירות למפקד בית המעצר.

ניתנה והודעה היום י"ד אדר ב תשע"ד, 16/03/2014 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט